ιωδ 9/10

1

Τὰ ἐφήμερα.

Φυλλομετρῶν ἐφημερίδας περὶ τὰ ζῶα ἱστορίας τοῦ Ἀριστοτέλους ἔτυχε ν' ἀναγνώσω ἐν αὐταῖς τὰ ἑξῆς "Περὶ τοῦ Ὕσαινι σολαμόν τοῦ περὶ Βοσσόρον τοῦ Κιμμερίου ἐστὶ δύο τροσάς θερινάς καταφέρεται ἐκεῖ σολαμοῦ οἷον δύο μέτρους ῥωγῶν, ἐξ ὧν ἐκπορευόμενον ἐξέρχεται ζῶον σκεφῶν τετράσουν. ζῇ δὲ καὶ σύκλας μέχρι δεκάτης· καταφερομένου δὲ τοῦ ἡλίου ἀσυμφαίνει καὶ ἅμα δυομένου ἀποθνήσκει, βιώσαν ἡμέρας μίαν· διὸ καὶ καλεῖται ἐφήμερον. (Περὶ τὰ ζῶα ἱστορ. Ε, 19)." Πρώτην φορὰν ἤκουον περὶ τῶν ἡμερολίων τούτων θηρίων τετραπόδων, τῶν γεννωμένων ἐκ τῶν ῥωγῶν· ἐκεῖνο δὲ ἔτυχε δι' ἐμένα λόγος ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὀρνίθα περὶ "κωνώπων, οἱ γίνονται ἐν τῷ περὶ τὸ ὄρος ἕλος" καὶ περὶ "σαλαμάνδρας, ἣ διὰ πυρὸς ~~καὶ~~ διαβαίνουσα καταβιβρώσκει [illegible] καὶ τὰ ἐφήμερα ~~ζῶα~~ ἐπὶ τῇ καλλιγραφίαν τῶν παραδόξων ἀποσυμάτων. Δύο ἐξεύρω ὅμως ὅτι ἔτυχε νὰ ἐγχαραχθῇ ἐπὶ τῇ μνήμῃ μου τὸ ἀριστοτελικὸν τοῦτο χωρίον καὶ μὲ ὤθησεν ἔτσι νὰ ἐξετάσω τίνα ὀφείλει εἶναι τὰ ἐφήμερα ταῦτα.

Εὔκολος ὑπῆρξεν ἡ ἐπανεύρεσις τῆς ὀρνιθογραφίας μου, διότι τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Ἀριστοτέλους εἶχεν ἀπὸ σημείου ἐκεῖ τῆς ἔρως τῆς ὀρνεοσχίνος ὀρνίθος φυσιοδιφῶν. Κατὰ τὰς ἐρεύνας αὐτῶν τὰ ~~ἐφήμερα~~ ἐφήμερα ~~ὀρνίθια~~ ὑπάρχουσι ~~[illegible]~~ καὶ μάχολα ἀφθονοῦσιν ὀλίγον ἐπὶ τοῦ Ὕσαινι τοῦ Κιμμερίου Βοσσόρου, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τὰ ὀλίγα ὀλίγον ἐξαφανίζονται τῶν ἐυρώστων σολαμών. Εἶναι δὲ ταῦτα τετράπτερα ἔντομα τοῦ εἴδους τῶν νευροπτέρων, διαγίνονται ἐντὸς τοῦ ὕδατος τῆς ἐμβρυώδους ὀρφάνης τῶν βίοντων, ἐξερχόμενα ἔπειτα τέλεια ἐξ αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τινας μόνον ἡμέρας ζῶντα.

Μέχρι τοῦ θεωρήματος ἐπιστεύετο ὅτι τὰ ἔντομα ταῦτα δὲν συμφέρονται χρῆσιν ἔχοντα παρόν ὅμως τοῦτο, ἀλλ' ὁ φυσιοδίφης οὗτος ἀπέδειξε καὶ ἔπειτα παρὰ τῶν ἄλλων ἐβεβαιώθη, ὅτι ὁ ἔρως εἶναι ἡ μόνη τοῦ βραχυτάτου βίου αὐτοῦ ἀπόλαυσις

ἀσχολία. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως δὲν στερεοῦνται τὴν αὐτὰ καιρὸς σφόδρα φαρτοῦ, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ἐδώρησε στρεῖτον ἡ Θεία Πρόνοια νὰ σφοιτήσῃ αὐτὰ διὰ σλόματος καταλληλοτέρου σφὸς κατάστασιν ἐφέτος.

Τὰ ἔντομα ταῦτα διήρεσαν οἱ ἐπιστήμονες εἰς γένη καὶ εἴδη, κατεμέτρησαν τὸ μῆκος τῆς νυφικῆς ἀμύσου τῶν φαγγιῶν των, διέμετρησαν τοὺς ταρσοὺς αὐτῶν καὶ ἀρίθμησαν τὰ εἰς τὴν ποιείαν των ὠά, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν αὐταπόστα.

Τὰ ἐφημερα δύνανται νὰ σαρατηρήσῃ σφὸ σάντων κατὰ τὰς μεταστρεφείας ὥρας τοῦ θέρους, ἐξορμῶντα ἐκ τοῦ ὕδατος ἀνὰ συνὰ σμήνη καὶ ὑποιάζοντα μικρὰς κατασκήνους σταχόδας δυὸ στρέσου ἐπαλοσλμέφων μήκους. Εἰς τινας χώρας καὶ ἰδίως ἐν Βελγίῳ καὶ ἐνιαχοῦ τῆς Γαλλίας εἶναι κατὰ τὰς ὑγρὰς ἡμέρας τοῦ θέρους τόσον σοβαρά, ὥστε σχεμαλίζουσι τὴν φεγγώδη θόλον τοῦ οὐρανοῦ τοῦ φύσαντος ἢ τῆς γέμνης. Τὰ τέφη ταῦτα μένουσι μετέωρα ἐπί τρεῖς ἢ τέσσαρας ὥρας, ὅσον δηλ. διαρκεῖ ὁ βίος τῶν ἀσκηθόντων ταῦτα φωφίων, ἃ στρέ δὲ τὴν δύσιν τῶν μόνης αὐτῶν ἡμέρας τὰ σλόματα αὐτῶν ἀρχίζουσι νὰ κατασιωσιν εἰς μικρὰ νεφάδες χιόνος, αἱ ὁποῖαι καταστίνουσιν ἀσκόνας οἱ ἀχθοῖς. Τὰ ἐφήμερα ἐπιβιόσι ἀπασαλεόντα, ἀλλ' ἡ ζωή αὐτῶν συνοφίζεται εἰς ἓν μόνον τρίωρον ἢ τετράωρον σταθέρωμα. Ἔνιαι ἐξ σλυμμάς σφὸ τοῦ θανάτου κατασιωσιν ἐπὶ τῆς μαθρός τῆς δηλήσας ἐν σχήματι βόλφους τὰ ὠά, τὰ ἐπί τινας σλυμμὰς ἐπιπλέοντα καὶ ἔπειτα βυθιζόμενα εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ σταμνοῦ. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀνεξιχνίαστος τῶν ἐφημέρων βιογραφία, ἡ ὅσον καὶ ὁ βίος αὐτῶν βραχεῖα.

* * *

Θερινὴν τινα ἡμέραν, σφὸ ἑλῶν σοβαρῶν, δὲν ἐπιθυμοῦμαι ἀκριβῶς πόσων, ἀφοῦ ἐπαρασκευάσσα ἐπιδόμενος μετὰ τινων φίλων ἐν τῷ σαφὰ τὴν ὄχθην τοῦ Κηφισσοῦ, ἔχοντος τόλε ὕδωρ, ἐπιτιαφίον τῆς Κοζουνδοῦς, ἀφῆκα αὐτοὺς σαραδεδαμένους εἰς τὴν μαναριότητα τοῦ μεταμεσημβρινοῦ ὕπνου καὶ ἠκολούθησα μόνος τὴν ἄμμωσαν εἰς τὰ ἐξοχία σαφὰ τὴν ὄχθην τοῦ φύσαντος ὁδόν. Ἀφοῦ ἐπί τινα ὥραν ἐπεριπάτησα, κατέφυγα σφὸς ἀπάσαντιν ὑπό τὴν σκιὰν ὑπερκειμένου τοῦ φύσαντος δένδρου. Ἦτο ἡμέρα Κυριακή, ὥρα σφὸ τὴν δεκάταν μετὰ μεσημβρίαν καὶ εἰς τόπον ἀπόμερον ἐπεράτη σφὸ ἐμὲ σιωπὴ καὶ

σοφός τις φυσιοδίφης, ὁ Μαρέσιος (Desmarets), ἀν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἠδύνατο ἐπό τῆς σφιγγίας ἐπεχείρησε καὶ κατώρθωσε νὰ χωρίσῃ τὰ ἀρρένα ἐφήμερα ἀπό τῶν θηλέων, καὶ τότε ὁ βίος αὐτῶν παρελάβε ἀπό τέσσαρων εἰς πενταετίας ὥρας, μετά τάς ὁποίας τὰ θήλεα ἔπαυα τῆς ἐπιστήμης ἀπόδαναι παρθένα, εἰς τῆς γένους σπάρτως καὶ τῆς σφίγγεως, ἀντί νὰ ἀποθάνωσιν ἐξ ὑπερβολῆς ἔρωτος καὶ ἀθυμαθείας, ὡς ὥρισεν αὐτοῖς ὁ παράδοξος Θεός.

ἐρημία. Ὁ κόσμος δὲν ἦτο ὑπερβολικός· τὸν ἤλιον ἐκαίετο μονὰ τινα νέφη καὶ ἐλαφρὰ ἐν διαστήματι ὀνομὶ ἀέρος ἔσεις τὰ κεφάλια καὶ τὰ ἔκαμνε νὰ συγκινῶνται ἀφὸς ἄλλοτε αὐ ἐδὲν ἐμφυσομίζουν. Ἐλλὰ τὴν ἀφοσοχήν μου εἶχεν ἀφὸ πάντων τὸ σῶμα τῶν ὑπερέκεινα τοῦ ὕδατος ἱστάμενον ἐνόμων καὶ ἰδίως αἱ ἀστεφάνιδες χρυσαλλίδες. Θέλαμεν ἔλεγε νὰ ἴδω τόσον σοβαράς, τόσον μικρὰς καὶ τόσον ὁμοιομόρφως χρυσάς. Τὸ σῶμα καὶ ἡ χρυσόκη αὐτῶν ἀνεκάλεσαν εἰς τὴν μνήμην μου ὅσα ἤκουον ἀναγνώσει περὶ τῶν ἐφημέρων καὶ μετ' αὐτῶν ὅσας ἡ τύχη τῶν ἐνόμων τούτων μοὶ ἐπιφύλασσε σοβαράς συμφόρας ἀφὸς τὴν ἀνθρωπίνην καὶ μεγαλοφυεστάτας σκέψεις. Γνωστὸν εἶναι ὅτι μεταξὺ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως ~~καὶ ἐγρηγόρσεως~~ ὑπάρχει μέσον τι καταστάσεως, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλα ἐνλεῖν ἔξυπνος εἶναι τι ὅλα κοιμᾶται ἀπόμη. Εἰς τοιαύτην τινὰ ~~μεταξύ χρόνον~~ καταστάσεων ἀποχαυνώσεως, ~~μὲν ἔχει βεβαίαν τὴν γνώσιν~~ ὀχὶ ἀμείρου ἡδυπαθείας, μὲ ἔχει βυθίσει ἡ μόνωσις, ἡ ἐρημία, κατάλληλος δὲ ἴσως καὶ οἱ ἀλμοὶ τῶν δύο ἡλίων κατὰ τὸ ἀφόρισμα σκληρίων ὕπνου. Θὰ ἔπρεπε νὰ τοῦτο εἶναι νὰ ὁρίσω κατὰ πόσον μετέχον ἀναμνήσεως ἀναγνωσμάτων, θεμελιωμῶν καὶ ἐννοιῶν ὅσα κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπεκράτουν ἐν ἀνεφώδεν.

* * *

Μ' ἐφάνη ὅτι τὰ αἱ σκηνοβατοῦσαι ~~ὑπὲρ τὸ~~ ἐπεράνω τοῦ ρεύματος τῶν κηρινῶν χρυσαλλίδες καὶ ἄλλα ἀστεριόμορφα γύρω μου ~~ἐν~~ σκέφτοντα ἔνλομα ἔπεσαν ἐφήμερα, ὅτι ὁ ὄμβρος αὐτῶν ἐπιγνώρισμος εἰς ἐμὲ γλῶσσα καὶ ὅτι, λέγεις κατεύθυνον τὴν ἐξῆς μεταξὺ δύο ἐξ αὐτῶν διάλογον.

— Ἐκβάσμεν πρόσβολα, ἔλεγε ὁ νεώτερον εἰς τὸ ἄλλο, ἔχεις ἡμίσειαν δουλαξιόλον ἐκφάρων ~~ἡμῶν~~ ἡμῶν καὶ ἐπομένως μικρὰν σίρραν τοῦ κόσμου. Εὐδόκησε λοιπὸν νὰ μὲ συμβουλεύσῃς, ἐμὲ τὸν νέον καὶ ἄπειρον, τί πρέπει νὰ ~~κάμω~~ κάμω διὰ νὰ εὐτυχήσω.

— Τέκνον μου, ἀπεκρίθη ὁ ἐρωτόμενος, ἀληθὲς εἶναι ὅτι εἶμαι γέρων· ὄχι ὅμως ὅσον φαίνομαι. Τὰ πόδια καὶ αἱ χεῖραι μὲ ἔκαμαν νὰ γηράσω πρόωρα ~~ἐν~~ δὲν ἔχω ἡμίσειαν ἀκμὴν ἡμῶν ἡμῶν. Πολλὰ ἔμως εἶδον καὶ ἔπαθα κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Θὰ σὲ ἔκαμνα τὰ σφάλματα, τὰ ὁποῖα μὲ κατέστησαν δυστυχῆ καὶ ~~ἀνάγκη~~ ἡμπορῶ νὰ σὲ ἀποφύγῃς ~~νὰ σὲ σώσω~~ καὶ νὰ ~~μέσῳ~~ εὐτυχήσῃς τὸν δύνασαι

νὰ παρατηρήσῃς, ἡ κεφαλή μου εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ἰδικῆς σου καὶ τῶν ἄλλων ἐφημέρων καὶ μετ' ἐκείνους ἀυτοὺς ἐφύλαξαν καὶ ἀποθήκευσαν ἀγλόπολοι λίγες ἰδέαι, ~~ἀπόκοπα~~ διὰ ταῖς ὁποίαις δὲν δὰ ὑπῆρχε λόγος εἰ ~~καὶ~~ ουνήθους μεγέθους κεφαλήν. Ὅσον οὐ ὑπῆρξα καὶ ἐγὼ νέος, ἀλλὰ ἔχασα τὴν νεότητά μου. Ἤγουν μετὰ τὴν γέννησίν μου ἀπέκτησα ~~τὴν~~ κεφαλοβάλτιν ἐφημέριοσαν εἶχεν ἡμίσειαν δέκα χρόνων καὶ ἐγὼ ἑνὸς τετάρτου τῆς ὥρας. Ἤδη καὶ δὶς δύο ἡ ἀγαπάς τοῦ ἔρωτος ἔσβεσε. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ τὴν ἐνιδίσω καθαρὰ καὶ χωρὶς ὀρεξιφράσεις τὶ ἐσκέφτω περὶ αὐτῆς, ἐστοχάζομαι, ἐπειδὴ ἔχω μεγαλυτέραν κεφαλήν, νὰ διαφεύδω τῶν ονείρων τραντῶν, νὰ φαίνω μεγαλόκαρδος, ὑπερευαίσθητος, ὀρεκτικός. Ἐὰν εἶπο φυλάξουν καὶ πάσας φαντασίας καὶ ἐπιστεύσουν ὅτι ἔπρεπε ἀγνῶτες ἄλλα τῶν ὄμορφων τοὺς ὁποίους ἐλάτρευα εἰς ἡμέρας μας. Ὅλαν μετεῖν, ἀφοῦ τὴν ἀποστέρησα, ἠθέλησα νὰ τὴν μεταχειρισθῶ αὐ ~~ἀφιλόκαλα~~ εὔμορφον δηλαδὴ ~~τὸ~~ ἐνόμισεν ὅτι ἡ ~~ἀγαπᾶ-σα τὸ ἀποθέωσεν αὐτῶν~~ ἐπέβαλλεν εἰς αὐτὴν ἡ ἀποθέωσις νὰ ὑποφέρῃ ἀγέρωνα ~~εἰς~~ ἀντίπαλον εἰς τοὺς πόδας μου, καὶ ἐγὼ ὁ μεγαλοκέφαλος ἠλάζ, ἀλλὰ ἐ ἀφηφίσω τὴν σκέψιν ἐκείνην ἀπελπίσεως καὶ νὰ προβῶ ἀπὸ τῶν μεταφυσικῶν εἰς τὰ φυσικά, ὡς ἡ ἐφημέρη μου ἤγουν βεβαίως καὶ ἐπιστήμες, ἤρχισα νὰ παρατηρῶμαι καὶ νὰ μετρήσω, νὰ γίνωμαι ἐγγλεζιάνος, μονόλογος καὶ ἐπὶ λέγοντος ἀνιαρός. Καὶ ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἐπλησίασε ὁ πατέρας μας ἄγλος τὸν νέον ἐφήμερος, ὁ γονεύς φροντιστής μου, ἀν καὶ ἡ κεφαλή του ἦτο μικροτέρα, ἔστω χωρὶς σῶμα σφοῦμα καὶ στρογγυλὰ χόρια, ἤρεσεν τὴν γαλεσιν μου ~~ἀπὸ~~ τὴν μέσην. Τοὺς εἶδα ἐ ἀσφαιρώνεται ~~ἀγκαλιασμένοι~~ σφιγγόμενα συνεννοημένοι καὶ μάλιστα ἀγκαλιασμένοι καὶ ~~ἀγκαλιασμένοι~~ ἀστεῖα λαστιχωμένος, ἀσαρκόφυλλος, καλοκχυμένος, καλοφώμενος τὴν ἄστιλον καὶ τὴν δίαν Πρόνοιαν καὶ εὐρίσκων ἀλησέστερον τὸν ἀναμένοντα με δίωρον ἀπόμη βίον. Εἰς δρόμους καὶ σταθόντα ἔχασα μίαν ὥραν, καὶ τὸ διάστημα τῆς ὁδοίας εἶπαμον ἐπὶ ἐ ἀστέρω δέκα ἄλλας ἐφημέρους σφοδρόμενοι νὰ μὲ ἀποφεύγουν διὰ τὴν ἀσήμαντον τῶν μιᾶς. ~~Τοῦτο~~ ~~Ἀλλ'~~ Ὅλαν ἐννόησα τοὺς λόγους τὸ σφάλμα μου, τοῦτο ἦτο ἀνεπανόρθωτον, διότι ἤμην ἤδη γέρων εἰς ἡλικίαν δύο ὡρῶν. Αἱ νέαι ἐφήμεροι ὑπῆρχον τὸ ἡνίον μου χωρὶς νὰ μὲ ~~ἀγαπῶ~~ κολλάζουν, ἢ ἐὰν ἐπλησίαζον πρὸς ἐμὲ

τὸ ἐγέμμα, τοῦτο τὸ ~~ἀδιάφορον~~ τυχόν καὶ περιφρονητέον. Ἀλλ' ἀφεστὰ ὁ ἐρχνάρπος, reactions μου, ~~καὶ ἐν~~ αἱ σλυμαί σου εἶναι σοβαρόμοι. Θὰ τὸ κίνδυνος νὰ σὲ κάμω νὰ σηριώσῃς εἰς τὸ σφάλμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον μέλλω νὰ σὲ φυλάξω, ἂν σε ὑφίστον μαρτύριον περὶ αὐτοῦ. Ἐγενόμην ~~ἀπὸ πάντων~~ ἡμισεία ὥρας καὶ δὲν ἔχας καιρὸν νὰ χάσῃς. Ἰδού, ἐγίνον μίαν ἐφήμερον, ἡ ὁποία διέρχομένη σημεῖον μας ἐπέλλαβε μετὰ συμπαθείας. Πέλαβε νὰ τὴν φθάσῃς. Ἀλλ' αἰσθάνομαι ὅτι ἔφθασεν ἡ ἐγκαλία μου σλυμή. Χάρε, μικρέ μου, φύγε!

Ταῦτα λέγων περιδίνηση ὁ περιστέλης ὡς πρὸς μικρὸν ἐρίου εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἔσεισεν ἄστρον εἰς τὸ κενόν, καθ' ἣν σλυμὴν καταφθάνει ὁ σύντροφός του τὴν ἐποδεχθῆναι ἐφήμερον καὶ περιστέλεσθαι ~~ἀλλὰ~~ τόσον περιγελά, ὥστε ἐφάνετο τὸ βῆμα εἰς μόνον ἔνδυμον μὲ ὀλίγα στερά.

* * *

Ὅπερ σιδαῖος ἀπὸ τὸν ἀποθνησκόντα εἰκόνα ἐφημέρου μου ἡ μικρὰ καὶ ἡ καλὴ ψυχή, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μόνον τὸ ὑψίστον χαρακτῆρος ἔκλασε δεκτὸν τοιούτων παραγγελμάτων. Ἀλλ' ἂν τὸ εἶδος ὅπερ, βέβαιον ἀπὸ ἀναλίας καὶ ἀπαρεμβάτητον εἶναι ὅλοι ~~ἀδεῖ~~ ~~ὑπ~~ ὑπάρχουσιν ἄλλα ὅλα τόμοι, ὅλα ἐδρόβια οὐδ' ἐναέρια σκάφματα μηχανόλεφα τῶν ἐφημέρων. Γεννῶνται, ἀμαυρώσι καὶ ἀποθνήσκουσιν ἀπλῆ ἀόσμα φύκημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐξαλείφεται ἡ μικρὰ αὐτῶν ψυχή. Οὐ δὲν ἄλλο ἔχουσι εἰ μὴ νὰ πράξωσιν ὀνδὲ περὶ τῶν ουνεσιῶν τῶν φυκημάτων αὐτῶν νὰ φροντίσωσιν, ἀφοῦ ἀρκεῖ ἡ ἀφίξις ἡ δύμη νὰ καταστόσωσιν εἰς τὸ ὕδωρ τὰ ἐκ τῆς διὰ ἡ ἀσφαλοῦς τῶν ἀσωμάτων τῆς ἡ ψυχή. Μόνα τὰ ἐφήμερα δὲν κινδυνεύουσι νὰ ἀφοσιρόσωσι εἰς μακρὰν ἀπόλαυσιν ~~φυσικ~~ ἐφωμένης διὰ τὸν λόγον ὅτι εἶναι ἀναλαμάχιστον τὸ τὸ ἐρώτημα: "Κυρία μου, δὲν ἔχομεν καιρόν." Ἀλλ' οὐδὲ ἔριδας ἔχουσι νὰ φοβῶνται, ὅλα μηχανὰ μικρίζουσι, ὅλα ἀπλανίαν, ὅλα ~~ἐγκαλέσεφν~~ ψυχρόλυτα, ὅλα ~~ἀσεβίαν~~ ἐγκαλέσεφν ἡ ἀσεβίαν διὰ τὸν λόγον ὅτι οὐδὲ διὰ ταύτας περιστόσεις καιρός. Εἶναι τὰ μόνα σκάφματα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ ἔρως ῥόδον ἄνευ ἀκανθῶν.

Πῶς δὲ νὰ μὴ θαυμάσωμεν τὸ μέγεθος αὐτῶν εὐτύχημα ὅτι οὐδὲν ὅλα σφάλλουσιν ὅλα ἀποθνήσκοντας δὲ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ βίου αὐτῶν, ἐνῷ πάσα ἡμῶν ἀποθνήσκομεν, ὁπόταν ἔχωμεν ἀγαπήσει, ἀποβάλλει μέγα μέρος

τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δηγήσουν. Ἡ ἔδοξή μου θὰ εἶναι νὰ ὁμολογῶ σταυρὸν μόνον αὐτόν, τὸ ὁποῖον σύρομεν κατὰ μικρὰν δόσιν καὶ ~~κατὰ~~ μετὰ πάσαν βοήθειαν γεμίζομεν δι' ὕδατος τὸ σκάφος, μάχομεν δὲ κατὰ τῶν ἀντίθετον ἀνέμου ἀδόγυμα καὶ ἔγκολπιδι.

* * *

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐξελέγξω τὰ σφάλματα τόσον μᾶλλον ~~ο~~ ἐγίνω νὰ σιωπήσω ὅτι τὸ ἐφήμερον εἶναι τὸ μόνον τοῦ Θεοῦ σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἀρμόζει τὸ δυνάμενον περὶ τῶν μισῶν καὶ περὶ πάντων περὶ τοῦ ἀνθρώπου νὰ ῥηθῇ, ὅτι κάλλιον δὲ ἦτο νὰ μὴ γεννηθῇ.

Μόνον τὸ ἐφήμερον περὶ ἀνδρὸς ἔχει νὰ σκεφθῇ ἢ ν' ἀσφαλίσῃ· ἐν τῇ μικρᾷ αὐτοῦ ζωῇ σκεπτόμενον χωρὶς ἀνδίσοκε νὰ σταθῇ ἢ νὰ σφαφῇ νὰ ~~ἔλθῃ~~ ~~ον~~ κυλίσῃ ~~περὶ~~ δεξιὰν ἢ ἀριστερὰν. Τὸ λέγος του ἐστέρχεται ἄνευ νόσου, ἄνευ ὀδύνης καὶ ἄνευ φόβου τοῦ θανάτου· δὲν αἰσθάνεται ἐξαντλουμένας τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς του αἱ δυνάμεις, δὲν αἰσθάνεται βαθμηδὸν ἀλλὰ διὰ μιᾶς, ἐντὸς δευτερολέπτου, κατὰ τὴν διάρκειαν ἐρωτικοῦ σπασμοῦ.

Κατ' ἀντίθεσιν περὶ τὸ ἐφιστάμενον τοῦτο ἔτος ἀναμένομεν ἡμεῖς ~~τὰ~~ ~~ἀπο~~ δεινὰς τὴν ἡμέραν νὰ σκεπτόμεθα, ~~νὰ ἐπιμένομεν καὶ~~ καὶ ν' ἀσφαλίζομεν περὶ σκληρῶν ἀφαμμάτων· ~~ἐκ~~ τὴν ἀόριστον παρατηρουσῶν ἐγκόλπιον ἢ μετάνοια, ~~ἢ ἀδιάκοπον κλαυμὸν καὶ ἔλεος~~ ἢ δὲ λαμπτῆνες καὶ ἔλεος ἀσφάλειας εἶναι βάσανος ὀδυνηρά. Τὸν βίον ἡμῶν συρίσομεν κραχύν, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ πάσαν αὐτοῦ ὥραν μακράν. Μόνοι ἐξ ὅλων τῶν ζώντων ἔχουσι τὸ ἐφήμερον τὸ ἐγκεκλεισμένον νὰ μὴ κρύψωσι, τοῦ δὲ ἀνθρώπου ὁ ἐγκυκλούμενος ἐσκοτισμένος ἄφλος κατὰ τὴν σήμερον τοιοῦτον δυνατόφιλος, ὥστε μὴ ἐξαρκοῦντος ἐγκόν τοῦ Θεοῦ ἀναμένοντα σκότος νὰ γεμίσωσιν αὐτὸν παρὰ τοῦ διαβόλου.

* * *

Νὰ τὰ ἔλεγμα κατὰ σφαλιωμένον ἐσκεμμένον ὅλον παρήγαγον ἀμεταβλήτοις εἰς τὴν μνήμην μου ὅλας αἱ ἀδιόλητοι τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Αὐτὰ εἶναι τόσον γνωστὰ καὶ ἀναμφισβήτητα καὶ τόσαι ~~ἀπὸ τὸ~~ ~~ἐφήμερον μέχρι τὰ [illegible]~~ σφιγγόμενοι καὶ ἐφρεμίδωσαν ἀπὸ

τοῦ Δημητριακοῦ καὶ τοῦ Ἱερεμίου μέχρι τοῦ Δοσιθέου καὶ τοῦ Νεοφύτου, ὅλοι κατέντεναν κοινοὶ λόγοι. Καὶ οὐδὲν ὅμως συνέλθοιεν οἱ σύμπαντες εἰς συνέλευσιν τῶν χεγομένων γραμμάτων ὅλων καὶ οὐδεμία τοιαῦτα κατεδήκαν τρόπον ἄδικα ὅλως ὁριζομένη ἢ ἐμπεμένη τῇ ἀνθρωπότητι ἔνοια ἀδιάλυτος εἰς τὸ ἐμάχιστον αὐτῶν ὅρον. Ὁ βίος ὁμολογεῖται ~~ἄρτος~~ πάλιν κατὰ σαντάνων δεινῶν καὶ ὁ μόνος κόσμος μεμιασμένος αὐτῶν δὲ ἦτο νὰ ὁριοθετηθῇ καὶ νὰ συνταχθῇ ὁ ὑφιστάμενος λαὸς, ~~εἰς~~ ὅλοι νὰ σαρωνιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερον ~~τοιφάνειαν~~ εἰς τὰς ἐμφυσιοφάνειας, ἀντὶ τούτου οὐδὲν ἔχει φάνειας ἀναμεμιγμένον ἢ μόνον τῶν ἐνέλαιον αὐτῶν, ἤτοι τὴν αὔξησιν τῶν φρονημάτων καὶ τῶν βασάνων του. Μὴ ἀρκούμενος νὰ μόνος καὶ ἡ ἀσυδάνη ὅσον ἔλεγε νὰ γεννηθῇ, ὁριοθέτεται τὴν γῆν ὅλην, κατεβαίνει εἰς τὰ σοφάγχνα αὐτῶν καὶ τοὺς ἐνδόνς τῶν δαιμόνων ἢ μᾶλλον ἡ ἀνυφωθῇ εἰς τὸ ἄκρα, νὰ μόνος ὁ μόνος ὡς ἐνίσχυσον σῶμα, ἐμψὰ καὶ ὡς ὀφάριον ἢ ὀλικόν. Ὅμως νὰ σαρωνιάσεται σαντάχου, ~~οὐδὲν ὑπερεφρό~~ ὁ μόνος διαδέχεται, ἐμψὰ καὶ συγχρόνως. Πᾶς ἐξέναρος, ἀντὶ νὰ ἐνοχλῇ διὰ τὴν ἀδυσωπίαν του μόνος τοὺς ἀμφοτέρους του, κατορθώνει διὰ τῶν ἀντιφωνήσεων αὐτῶν ἢ διὰ τῶν λόγων νὰ ἐξυφαίνῃ συγχρόνως εἰς Παρισίους, εἰς Ῥώμην, εἰς Πετρούπολιν, εἰς Νέαν Ὑόρκην καὶ Ψυχώ.

* * *

Ὅσον εἰς τὸν ~~χρόνον~~ χώρον, ὅλη μόνη νὰ ἐξακολουθῇ τὴν εἰσέλασιν αὐτῶν καὶ εἰς τὸν χρόνον. Τὴν διάρκειαν τοῦ βίου του ἐκείνου σοφὸ ἐμφάνιζεν. Ἤδη εἶναι ὅτι διέρχεται τὰ ἐκεῖ κλαρία αὐτῶν χαιρόμενος ἢ ὀλιγάκις, ἀλλὰ ἐνδομύχως ἢ ὀρθόμυχα ἔτι δεῖ ἐμπόνοιν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ χορτάσῃ τὰ χαιρόμενα καὶ τοὺς ὀλιγαρκεῖς. Ἐκεῖ σαλλοῦς αἰῶνας ἀνεμένετον ἀντιδοτον κατὰ τὸν θανάτον οἱ ἐμψυχοκτόνοι καὶ ἀπὸ τὸν χρόνον τοῦ Διόγενάδου κατεβάλθη εἰς τὰς ἐσοτέρας ἢ χεγομένον Μανιχαϊσμόν. Ἂν ὀλιγόστεον τοὺς πάλαι καὶ τὰς ὀλιγοτέρας, κατορθώθη ἤδη εἰς τινας χώρας ~~ὁ~~ καὶ ~~σαρότατον~~ ἰδίως τὴν Ἀγγλίαν ἢ σαράλαον τοῦ ἀφεῖ ὀνόματος μόνον ἄφον τοῦ βίου κατὰ δύο ἢ ἐξία ἔτη. Οὐδὲ τὸ ὀλιγόν ὅμως ὕδατος δύναται